

Искать

[Вход на сайт](#)[Регистрация](#)[Главная](#)[О журнале](#)
Как с нами работать[Рубрики](#)
Ключевые разделы[Пресс-центр](#)
Обзор событий[Библиотека](#)
Полезные книги[Реклама](#)
Цены и условия[Контакты](#)
На связи

Роберт Шайдт та решта флоту

Вторник, 29 Ноябрь 2011 | Автор: Ольга САМАР

У світі вітрильного спорту Роберт Шайдт - один з найталановитіших яхтсменів за всю історію, восьмиразовий чемпіон світу, дворазовий Олімпійський чемпіон у класі Laser, двічі срібний призер Олімпійських ігор у класах Laser та Star. У Бразилії він - національна гордість, обличчя успіху, винятковий спортивний дипломат, спортсмен, у якого немає причин заздрити навіть славі легендарних бразильських футболістів. Його родинна історія поєднала різні світи і в Робертівому досьє чимало цікавих фактів. Онук післявоєнних німецьких емігрантів, з типовою арійською зовнішністю, душею і паспортом бразильця, свідомістю переможця, характером професіонала.

Та, попри усю свою бездоганну репутацію, Роберт якось став винуватцем пригоди, через яку бразильські фани і досі закидають не надто чемними словами його тодішнього найсильнішого суперника у "Лейзері" Бена Ейнслі. Після того як британець знуцально витіснив Шайдта з першого місця на Олімпійських іграх у Сіднеї, на вулицях Сан-Пауло розлючені шанувальники Робертівого таланту влаштували інквізицію зображень і опудал Ейнслі. А службам безпеки довелося розслідувати, хто розсилав на адресу Бена погрози щодо швидкої розправи. Та "гаряча точка" стала останнім епізодом п'ятирічки їхнього безкомпромісного суперництва. А тоді, у Сіднеї, вони обидва були надто хорошими гонщиками, щоб програти... Власне, як і тепер, коли їх шляхи більше не перетинаються на вітрильницьких дистанціях.

У класі "Зірковий" у Роберта Шайдта поки що скромніший титульний реєстр, ніж в Ейнслі у "Фінні". Без олімпійського золота за чемпіонськими стандартами він сприймається незавершеним. Але свіжі результати екіпажу Роберта Шайдта та Бруну Прада схиляють до передчуття, що з другої спроби ці бразильські хлопці таки дістануться олімпійської вершини наступного року. Цього сезону вони перемогли на усіх етапах Кубка світу, де виступали, очолили рейтинг ISAF, двічі за літо виграли на майбутній олімпійській воді у Веймуті: Skandia Sail for Gold, та міжнародну регату серії London prepares, на якій ще до медальних перегонів забезпечили недоторканість своєї лідерської позиції. Тож після завершення передолімпійської тестової регати навіть на тлі сіро-холодного неба, але з найвищої точки подіуму Роберту Шайдту та Бруну Прада найкраще видно олімпійський горизонт.

Яхт-клуб "Совиньон"

СОВИНЬОН
Апартаменти De Luxe на березі моря
Марина на 120 місць

максимальна глибина - 5 м

46°20'N
30°42'E

+38 (0482) 360-236, +38 (067) 27-11-330.
info@sovinyon-yacht.com.ua
www.sovinyon-yacht.com

Виставка

Акція "Логос-Марін"

ВПЕРШЕ! Безпрецедентна Акція від виробника! Такого ще не було, та більш не буде!!!

Не зволькай!!!

Термін дії: 9.07-30.09 2014
Більш детально тут

Яхт-клуб "Маячок"

У цьому сезоні Ваш екіпаж у класі "Зірковий" абсолютний лідер, з усіма можливими доказами. Коли на кожних змаганнях флот суперників опиняється позаду, чи залишається у Вас простір для вдосконалення?

Простір для вдосконалення є доти, поки продовжуєш виступати, а от чого точно немає в передолімпійський рік, то це часу відпочивати. Після передолімпійської регати ми на цілий місяць їдемо тренуватись до Італії на озеро Гарда, потім у жовтні повернемося до Бразилії і вже почнемо готуватись до чемпіонату світу в Перті. Зараз, насправді, не так вже й багато речей, які ми можемо покращити, хоча інколи, то там, то там відкриваються якісь деталі, які потребують вдосконалення. Також ми відчуваємо, що варто більше попрацювати над маневрами, трохи хотілося б додати в швидкості човна, хоча, безперечно, якщо подивитись на наші результати в цьому сезоні, то ми дуже ними задоволені.

Але навіть найуспішнішим спортсменам інколи трапляється переконатися в тому, що життя - це не лише чиста стежка до перемог...

Звісно, і мені також доводилось, а особливо в молоді роки. Взагалі, у вітрильному спорті ти часто вчишся на своїх помилках. Для того щоб збагнути щось, інколи потрібно оступитися. Поразка - це теж сильний поштовх для роботи над собою. І можливо, найбільш важливим моментом за всю мою кар'єру був програш олімпійського золота в Сіднеї, оскільки тоді я був у дуже хорошій формі, впевнено провів практично всю регату і, чесно сказати, не думав, що настане така драматична для мене розв'язка.

Озираючись і аналізуючи ту ситуацію згодом, чи міг підсумок тих вирішальних останніх перегонів бути інакшим?

У спорті завжди так, власне, як і в житті. Якщо змінити щось, то вийде, не так як вийшло. Але та ситуація вже в минулому. Якби мені знову довелося провести ті самі перегони проти Бена Ейнслі, я був би значно пильнішим і багато речей зробив би інакше. У стресовій ситуації, як тоді, це було значно важче. Але зараз я дивлюся на ту срібну медаль вже зовсім з іншими емоціями, ніж це було одразу після Сіднея. Спочатку сприймаєш програш першого місця, як болючу поразку, але згодом розумієш, що нагорода Олімпійських ігор, нехай навіть і не золота, - це велике досягнення.

А коли ти пробачив Бену Ейнслі, що він так зухвало зруйнував твій намір стати дворазовим Олімпійським чемпіоном?

Через кілька місяців після завершення ігор у Сіднеї я перестав думати про ту ситуацію, навіть розуміючи, що то, можливо, були найважливіші перегони в моїй кар'єрі. Психологічно через це важко переступити, але з тієї ситуації я виніс важливі для себе уроки, став кращим, ніж був до цього. Окрім того, невдовзі я вже усвідомлював, що для мене то були не останні Олімпійські ігри, і почав дивитись у майбутнє, а не перейматись тим, що хтось зумів стати кращим за мене.

На наступну олімпійську кампанію ти знову залишився в "Лейзері". Це тому що вже знав про перехід Ейнслі у "Фінні" чи просто не готовий був до більш технічно вимогливого класу?

Мені подобався "Лейзер". Це простий клас, де практично все залежить від тебе. Так, він

вимагає хорошої фізичної підготовки, але якщо говорити про логістику, організацію поїздок на змагання - це значно простіше, ніж з іншими класами. І тому я вирішив, що готуватимусь на ньому і до Олімпійських ігор в Афінах. Думаю, це було правильно, власне, цей задум приніс мені другу золоту олімпійську медаль. А після того, як я відчув, що рухатись вже немає куди, треба було переходити у більш "дорослий" клас. У мене був деякий досвід у "Зірковому", так само як і в мого шкотового Бруну Прада, тому ми не починали з нуля. Багато хлопців у Бразилії допомагали нам з налаштуванням човна, підказували різні важливі аспекти і ми достатньо швидко почали прогресувати. На першому своєму чемпіонаті світу в 2005 році посіли шосте місце.

Свого шкотового ти знайшов з першої спроби?

Ні, напевно все ж таки з другої. Але з Бруну я одразу зрозумів, що ми добре порозуміємося і наша співпраця буде тривалою й успішною.

І без відволікань на професійні вітрильні напрямки?

Я виступав у складі італійської команди Luna Rossa 2 роки, з 2008 до 2010. Це був новий і великий досвід для мене. Я вчився, як керувати цими велетнями з численною командою. І мушу сказати, це дозволило мені вдосконалити свою майстерність у багатьох напрямках. Але зараз, коли вже так близько Ігри і в нас є реальний шанс поборотися за медаль, ми з Бруну вирішили чітко зосередитись лиш на одній меті, оскільки флот у нашому класі нині дуже сильний і підготовка потребує повної віддачі. Це стосується як тренувань, так і роботи з матеріальною частиною. До того ж у нас обох є сім'я, у Бруну - ще й бізнес. Тому одночасно бути задіяним у кількох спортивних проектах за таких умов надзвичайно складно. Хоча мені цікаво було відчувати себе командним гравцем, бо на "Лейзері" я виріс сильним індивідуалістом. У великому екіпажі я збагнув, як важливо вміти розуміти людей і ставитись поблажливо. І в кожного з нас можуть бути не найкращі миті, кожен може помилятися.

А до Бруну ти теж такий поблажливий?

Він дуже сильний яхтсмен і зараз надзвичайно мотивований. У нього є мрія стати Олімпійським чемпіоном, яка підхльстує його не збавляти обертів і наполегливо тренуватись. Я щасливий, що мені доводиться виступати з такою людиною в одному екіпажі.

У класі "Зірковий" виступає еліта олімпійського вітрильного спорту. Але як ти ставишся до того, що його не буде на іграх в Ріо-де-Жанейро?

Дуже шкода, що так вийшло. Оскільки цей клас дуже багато дав вітрильному спорту. Так, нехай сам човен і не дуже швидкісний, але тактика і налаштування грають дуже велику роль, до того ж у жодному іншому класі немає таких широких меж щодо фізичних даних екіпажу. Тут шкотовий може важити 110-120 кг, а стерновий - від 70 до 100 кг. Зараз "Зірковий" хочуть замінити класом, який немає такої славної олімпійської історії. Адже для того, аби потрапити до олімпійської програми, потрібно це заслужити. Як свого часу було з "Лейзером". До того як стати олімпійським, він був надзвичайно популярний у світі, на ньому вирросло багато чемпіонів.

Сьогодні ти - найтитлованіший "лейзерист" за всю історію класу. А як часто ти ділишся своїм досвідом з молодими спортсменами, які йдуть слідом за тобою?

Так, я часто проводжу зустрічі у своєму яхт-клубі, в інших школах, у нас навіть діють спеціальні публічні програми, спрямовані на популяризацію вітрильного спорту в Бразилії. Звичайно, мене часто запрошують на такі заходи. Я розповідаю про свої спортивні історії, ділюся досвідом. Я завжди з великим задоволенням даю поради, якщо хтось із молоді мене про це запитує.

Кажуть, у Бразилії вітрильний спорт лише для заможних родин?

Я б з цим не погодився. Більшість успішних спортсменів у Бразилії, як Торбен Граель, я - вихідці із середнього класу. Просто в Бразилії багато бідних людей, і тому інші на тлі цього здаються просто багатіями. Але якщо спортсмен перспективний - він отримує хорошу підтримку від свого клубу, від федерації, від приватних спонсорів, як, наприклад, в моєму випадку. Для цього потрібно бути винятково успішним.

А хто ще стояв за твоєю історією перемог?

Уся моя родина. Мій батько і мама зробили надзвичайно багато для мого професійного зростання. Вони підтримували мене в усьому. Спочатку фінансово, але коли я вперше став чемпіоном, у мене одразу з'явилися надійні спонсори. А мої батьки продовжували супроводжувати мене на змаганнях. Загалом у нас дуже міцна і спортивна родина. З моїм братом, який зараз працює тренером у класі "Фінн", ми росли на "Лейзері", потім разом ходили на "Снайпі". Наш батько намагався прищепити любов до спорту ще змалку. Ми займалися плаванням, тенісом, футболом, волейболом, баскетболом. Він вчив нас любити перемагати і згодом я переніс це прагнення у вітрильний спорт.

Спорт ще з 17-ти років став твоєю професією, попри те, що згодом ти отримав елітну освіту в напрямку бізнесадміністрування?

(Сміється) Сподіваюсь, мені ніколи не доведеться шукати офісну роботу. Хоча отримати диплом для мене було важливо. У вітрильному спорті є багато речей, які потребують правильного менеджменту, організації, потрібно також вміти спілкуватись зі спонсорами. Сподіваюсь, моя кар'єра завжди буде пов'язана зі спортом, оскільки я не бачу себе бізнесменом. Все своє життя я провів на воді і знаю про вітрильний спорт дуже багато, тож хочу продовжувати цим займатись.

Чи була впливова тренерська постать у твоїй кар'єрі?

Коли я тільки починав, звісно, були тренери, які навчили мене основам вітрильного спорту. Але потім, коли я досягнув певного рівня, багато років мене ніхто не супроводжував на змаганнях. Я вчився на своїх помилках. Після того як я кваліфікувався на свої перші Олімпійські ігри в Атланті, зі мною почав працювати Клаудіо Біка, дуже досвідчений фахівець, який допоміг відточити мою техніку. Але справді, найбільше часу я проводив на воді сам.

Яка твоя щоденна доза тренувань зараз?

Я не дуже навантажую себе фізично, як це було за часів "Лейзера". Зараз я мушу більше берегти себе, бо мені вже 38 і я не можу робити те, що міг у 20 років. Я люблю гірський велосипед, поплавати в басейні і просто підтримувати свою фізичну форму, звісно, поєднуючи усе це з постійними виходами на воду. Зараз ми багато часу тренуємось в Італії разом зі шведом Фредеріком Льофом, він мешкає в місті Гарда. І завдяки цим спарингам ми суттєво додали. Бо коли ми тренувалися в Бразилії, то приїздили в Європу тільки на змагання. А нині з нами працює італійський тренер Лука Модена, який багато допоміг нам з налаштуванням, і ми з Бруну зараз значно впевненіші щодо швидкості свого човна, хоча мали певні проблеми у 2009 році та на своєму домашньому континенті світу в Віа-де-Жанейро 2010 року. А от за останні

році та на своєму домашньому чемпіонаті світу в Ріо-де-Жанейро 2010 року. А от за останні півроку значно покращили свої результати.

Настільки, що на передолімпійській регаті виграли з днем у запасі...

Так, але вітрові умови тут, у Веймуті, були доволі важкі. Іан Пьорсі зламав щоглу, Матеуш Кушнеревіч мав зіткнення. Тож ми трохи скористались невдачами наших суперників. Хоча той факт, що ми стабільно і без неприємностей закінчили перегони, свідчить, можливо, про кращу підготовку. Бо чим наполегливіше тренуєшся, тим більше шанс, що удача буде на твоєму боці. Загалом, мені дуже подобається, що зараз так багато сильних суперників у нашому флоті і залишається елемент непевності щодо олімпійських шансів серед нинішніх лідерів.

Але ж для чемпіонів, а тим паче з таким досвідом як в тебе, програти перше місце, це ж боляче, як у пеклі?

Усе залежить від того, як ти проводиш регату. Коли я програв золото в Сідней - це був провал для мене. А от у Пекіні срібні медалі стали за щастя. Після шести перегонів ми були на 8-у місці. До дня медальної гонки ми підійшли вже на третьому місці, але з дуже великим відставанням від другого місця, і дуже близько до 4, 5, 6 місць, тож це була лотерея. Ми могли програти бронзу. Але те що нам вдалось зробити, відіграти відставання в 14 очок - це було майже неможливо. І, закінчивши гонку другими в загальному заліку, ми почувались не менш щасливими, ніж Іан Пьорсі з Ендрю Сімпсоном, які стали Олімпійськими чемпіонами.

У вас з Бруну є високі шанси опинитись на їхньому місці після олімпійської регати у Веймуті вже за рік?

Я намагаюсь уникнути зайвого внутрішнього пресингу і не налаштовую себе так, ніби лише перемога може задовольнити наше прагнення. Думаю, ми будемо задоволені, якщо здобудемо медаль будь-якого кольору. Але, справді, мушу зробити одну поправку, мій улюблений колір у спорті жовтий і золотий...

Комментарии (1)

интересующийся
15 Декабрь 2011 pm31 22:14 | #

Шайдт крутой!

[ответ](#)

Оставьте комментарий

Вы комментируете как Гость.

 Имя*

 E-mail*

 Веб-сайт